

forslag, der foreligge. Den ærede Ordfører for det større Mindretal har yttret, at dersom Regjeringen fandt, at der var Anledning til at tilvejebringe yderligere Resourcer for Statskassen i denne Sæssion, saa maatte den komme til Rigsdagen med et Lovforslag desangaaende. Det har forundret mig at høre denne Mening udtalt i dette Thing, naar der foreligger en Mulighed for at afgjøre Spørgsmaalet ved den egentlige Finantslov. Er det dog ikke en Bestræbelse, som vi her gaa ud paa at haandhæve for Folkethinget, at det hævder sin grundlovmæssige Indflydelse paa Alt, hvad der vedkommer Finantserne. Jeg tror, at man her i Almindelighed gaar ud derpaa; nu derimod gaar det ærede Mindretal en anden Vej, nu henviser det til at faa dette Spørgsmaal afgjort ved en sædvanlig Lov. Derved sker det, at Folkethinget, hvor Finantserne først tages under en alvorlig Overveielse, kommer til at faa en mindre Indflydelse paa Sagen, end det ellers vilde kunne have. Det er aabenbart, at naar vi afgjøre Stillingen med Hensyn til de 3 Millioner Kreditbeviser ved Finantsloven, har Folkethinget sikket sig Indflydelse paa, under hvilke Betingelser de maa gives ud, om de overhovedet maa gives ud osv. Dette kan det derimod ikke komme til ad den anden Vej; det har ikke den Naadighed derover, naar det henviser Sagen til en almindelig Lov. Jeg kan derfor paa ingen Maade billige denne Udtalelse af den ærede Ordfører for det andet Mindretal. Den ærede Finantsminister gjorde den Indvending imod mit Forslag, at han ansaa det for uheldigt, naar de 3 Millioner vare overgivne til Reservecapitalen, da at binde dem med et andet Baand end det, der laa paa den øvrige. Del af Reservecapitalen, og ved denne Leilighed udtalte den ærede Minister, at der var Mulighed for, at der kunde blive Brug for den ene Million til dermed at dække et Hul i Indtægter, som man havde gjort Regning paa. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at mit Forslag jo aldeles ikke gaar ud paa at lægge dette Baand længere derpaa end til det Tidrum, da Finantslovsforslaget for næste Aar er blevet vedtaget, og nu er Stillingen jo den, at om et Par Dage —

det er allerede antydet af den ærede Formand — vil Finantslovsforslaget foreligge her i Thinget til 3die Behandling. Det skulde dog være forunderligt, om ikke Regjeringen skulde kunne finde Midler til at dække et Beløb svarende til denne Million Kreditbeviser, for en ganske kort Tid, naar den under andre meget vanskelige Forhold har set sig istand til at tilvejebringe et saadant Laan paa kort Tid. Jeg kan ikke se, at mit Forslag bereder Regjeringen Banffeltighed, og paa den anden Side har det den Fordel, at vi ikke afgjøre Spørgsmaalet om, hvorvidt de 3 Millioner skulde benyttes eller ikke, uden i Forbindelse med Afgjørelsen af vor hele finansielle Balance, og uden at have nøiere sammenlignet disse Kreditbevisers Brugbarhed med de andre Effekter, der maatte være tilstede i Reservecapitalen. Altsaa jeg tror, at Forslaget ikke kan berede Banffeltighed, og det kan sætte Folkethinget bedre istand til efter en nøiagtig Overveielse igjennem Finantsudvalget at bedømme det Spørgsmaal, om det er rigtigt eller ikke at tilintetgjøre disse 3 Millioner, hvorimod man, naar man følger det andet Forslag, paa Forbaand har afgjort dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor vedblivende anbefale det af mig stillede Forslag. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har jo iøvrigt allerede udviklet det mindre Heldige i det andet Mindretals Forslag, ligesom det ogsaa forekommer mig, at den ærede Ministers Udtalelser i denne Retning har stor Betydning, og jeg skal derfor for Diebliffet indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ordføreren: Efter de Foredrag, der ere blevne holdte af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), kan jeg fatte mig saameget kortere. Jeg vil begynde med at sige, at den ærede Finantsminister har misforstaaet de Ord, hvormed jeg indledede mit første Foredrag idag, naar han mente, at jeg der havde sagt, at ved disse store finansielle Spørgsmaal skulde man slet ikke tage politiske Hensyn. Det var ikke dette, jeg sagde, og jeg kunde ikke sige det, fordi det strider stik imod